

www.foaia.hu

foaia@foaia.hu

www.facebook.com/foaiaromaneasca

Pret: 300 de forinți
Cu abonament: 130 de forinți

FONDAT ÎN 1951

FOAIA românească

SĂPTĂMÂNAL AL ROMÂNILOR DIN UNGARIA

ANUL LXX NR. 6

Vineri,
7
FEBRUARIE
2020

Pomenirea lui Emanuil
Gojdu la 150 de ani
de la trecerea sa în veșnicie

(Pagina 3)

Cultură
și identitate
națională (1)

(Pagina 9)

Eveniment aniversar dedicat
Unirii Principatelor
și Zilei Culturii Române

(Pagina 12)

Calendar ortodox

10 februarie, luni, †) Sf. Sfințit Mc. Haralambie; Sf. Mc. Enata și Valentina
11 februarie, marți, Sf. Ier. Vlasie, episcopul Sevastiei; Sf. Teodora împărăteasa
12 februarie, miercuri, Sf. Ier. Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei Mari; Sf. Antonie, patriarhul Constantinopolului; Sf. Mc. Hristea
13 februarie, joi, Sf. Cuv. Martinian; Sf. Ap. și Mc. Acvila și soția sa Priscila; Sf. Ier. Evloghie, patriarhul Alexandriei
14 februarie, vineri, Sf. Cuv. Auxențiu, Maron și Avraam; Sf. Filimon, Ep. Gazei
15 februarie, sâmbătă, Sf. Ap. Onisim; Sf. Mc. Maior; Sf. Cuv. Eusebiu din Siria
16 februarie, duminică, Sf. Sfințit Mc. Pamfil; Sf. Mc. Valent, Pavel și Seleuc; Sf. Cuv. Flavian, arhiepiscopul Constantinopolului. Duminica a XXXIV-a după Rusalii (a Fiului Risipitor)

Omul săptămânii

Emanuil Gojdu

Cu 150 de ani în urmă, pe 3 februarie 1870 s-a stins din viață în Budapesta, Emanuil Gojdu, avocat, deputat parlamentar și mecena al culturii române.

Cel de-al doilea dintre cei șase fii ai familiei Gojdu, s-a născut la 9 februarie 1802, la Oradea. A studiat la Academia de Drept din Oradea, la Academia de Drept din Pojon (Bratislava), și a continuat la Universitatea din Pesta, unde a obținut diploma de avocat. Gojdu a cunoscut o serie de intelectuali români din Pesta, și prin ei a luat cunoștință de aspirațiile culturale ale românilor din imperiu. În acea perioadă, Gojdu l-a cunoscut și a legat o strânsă prietenie cu studentul la drept, Anastasiu Șaguna, viitorul mitropolit al Ardealului. Mediul cultural și religios în care a trăit i-au conturat lui Emanuil Gojdu, o personalitate profund atașată de interesele națiunii sale.

După ce și-a deschis un birou propriu de avocat în Budapesta, a devenit o autoritate juridică recunoscută, unul dintre cei mai cunoscuți avocați din capitala Ungariei. Rechizitoriile, ca și pledoariile sale, erau publicate și propuse ca model studenților de la universitățile din Pesta și Pojon. Gojdu a fost primul jurist care în 1827 a înlocuit limba latină cu cea maghiară în intentarea acțiunilor judecătorești din Pesta și Buda, asigurându-și prin aceasta un loc aparte în istoria justiției din Ungaria. În această perioadă, Emanuil Gojdu a ajuns să fie unul din cei mai înstăriți oameni din Pesta. Bun administrator al veniturilor sale, Gojdu a devenit treptat și un mare proprietar.

În 1869, Gojdu și-a întocmit testamentul, prin care stabilea ca averea sa să fie administrată de o fundație, care-i va purta numele și din veniturile acesteia să se acorde burse pentru studii. La doar câteva luni de la semnarea acestui testament, la 3 februarie 1870, Emanuil Gojdu s-a stins din viață. Printre bursierii Fundației Gojdu s-au aflat oameni de cultură, savanți și oameni politici, între care: Victor Babeș, Valeriu Braniște, Octavian Goga, Silviu Dragomir, Ioan Lupaș, Traian Vuia, Aurel Lazăr, Aurel Vlad, Virgil Onițiu, Nicolae Zigre, Teodor Neș, Petru Groza, Constantin Daicoviciu și alții.

Poza săptămânii

Nu există petrecere adevărată fără „feciorescul” din Micherechi
(Foto: Facebook/Micherechi Méhkerék Község)

Pe copertă: „Ianuarie românesc la Jula”, eveniment aniversar dedicat Unirii Principatelor Române și Zilei Culturii Române / Foto: Anca Becan

Concurs pentru postul de Șef de Oficiu al ATRU

Adunarea Generală a Autogovernării pe Țară a Românilor din Ungaria, în baza Legii pentru Naționalități CLXXIX, paragraful 123, aliniat 1 și paragraful 119, aliniat 4 din 2011 și a Legii Administrației Publice CXCI, paragraful 45 aliniat 1, anunță scoaterea la concurs a postului de Șef de Oficiu.

Durata de ocupare a postului: nedeterminată, perioada de probă 3 luni.

Ocupație (tip de muncă): normă întreagă.

Locul de desfășurare al activității: 5700 Jula, strada Eminescu nr. 1.

Sarcini de îndeplinit:

Șeful de Oficiu va conduce oficiul exercitându-și dreptul de conducere asupra angajaților Oficiului. Pregătește și pune în aplicare hotărârile Adunării Generale; are ca sarcină buna desfășurare a activităților Adunării Generale, precum și prezentarea raportului anual care să cuprindă activitatea Oficiului; întocmirea planului de buget al Oficiului, bilanțul și darea de seamă. Totodată Șeful de Oficiu are responsabilitatea de a realiza planul bugetar, de a lua decizii cu privire la investiții, precum și aplicarea hotărârilor aduse de Adunarea Generală.

Principalele domenii de activitate care țin de acest post:

– sarcini cu privire la activitățile legate de planul de activitate al autogovernării.

Statut juridic, salarii și premii:

Realizarea activității pe baza Legii pentru Naționalități paragraful 119, aliniat 4 din 2011 și a Legii Administrației Publice, precum și a celor stipulate în statutul de funcționar.

Condiții obligatorii de îndeplinit:

1. studii superioare de specialitate – licențiat în economie, drept, administrație, științe politice sau altă diplomă universitară
2. sau de licență obținută într-o altă specializare
3. să dispună de atestat în domeniul administrației publice
4. experiență în domeniu
5. cetățenie maghiară
6. fără antecedente penale
7. cunoașterea limbii române la nivel de limbă maternă
8. apartenența la comunitatea românească din Ungaria
9. experiență în domeniu obținută în cadrul administrației publice

10. cunoștințe în domeniul informaticii.

În luarea deciziei au prioritate următoarele:

- minim 5 ani experiență de conducere
- permis de conducere categoria B
- cunoașterea altor limbi

Competențe necesare:

- competențe în conducere
- încredere, capacitate organizatorică
- nivel ridicat de abilități în luarea deciziei
- scriere, vorbire corectă
- rezistență și flexibilitate în activitate

- capacitatea de a lucra în echipă
- capacitatea de a lucra individual.

Documentele necesare la depunerea proiectului:

- CV (Curriculum Vitae) cu fotografie
- scrisoare de motivare
- copie după actele de studii și atestate
- cazier juridic care să nu fie mai vechi de trei luni
- justificarea condițiilor indicate drept avantaj
- o declarație semnată conform căreia solicitantul consimte la prelucrarea datelor sale personale din dosarul cererii.

Alte informații:

Stabilirea unui contract juridic care să stipuleze necesitatea perioadei de probă de trei luni. Postul poate fi ocupat imediat după luarea deciziei.

Termen limită de depunere a dosarului: 21 februarie 2020.

Pentru mai multe informații vă puteți adresa la președintele *Gheorghe Cozma* (adrese de contact: atru@globonet.hu, telefon: +36-66/463-951)

Modul de depunere a concursului: Prin poștă, până la termenul limită de depunere a cererilor, pe adresa: Oficiul Autogovernării pe Țară a Românilor din Ungariei (5700 Gyula, Pf. 161) sau prin e-mail la atru@globonet.hu.

Cererea poate fi depusă și personal la sediul Oficiului (5700 Gyula, Eminescu u. 1.). Vă rugăm să indicați pe plic sau în e-mail „Șef de Oficiu”.

Termenul limită de decizie: 12 martie 2020.

Concursul este publicat oficial: <https://kozgallas.gov.hu>; www.atru-roman.hu; *Cronica*.

Părerile autorilor nu coincid întotdeauna cu opinia Redacției. Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor publicate în Foaia românească aparține autorilor. Foaia românească nu garantează publicarea textelor nesolicitate de redacție.

Pomenirea lui Emanuil Gojdu la 150 de ani de la trecerea sa în veșnicie

În Catedrala mitropolitană din Sibiu a fost oficiat luni, 3 februarie, un parastas pentru filantropul Emanuil Gojdu, la 150 de ani de la trecerea sa la cele veșnice. Slujba religioasă a fost oficiată de Înaltpreasfințitul *Laurențiu*, Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului, împreună cu un sobor de preoți și diaconi – relatează site-ul Mitropoliei Ardealului.

Preoții și credincioșii prezenți în Catedrala mitropolitană din Sibiu au înălțat rugăciuni către Dumnezeu pentru odihna veșnică a celui care a lăsat moștenire averea sa imensă pentru ajutorarea tinerilor ortodocși români născuți în Transilvania și Ungaria, pentru ca aceștia să urmeze studii universitare prin intermediul unor burse. Prin testamentul său redactat la 4 noiembrie 1869, avocatul, patriotul militant și filantropul Emanuil Gojdu lăsa generațiilor următoare resursele materiale necesare pentru a susține educația tinerilor români ortodocși din Transilvania și nu numai, iar Biserica Ortodoxă din Ardeal avea să devină administratorul Fundației Gojdu, cu misiunea de a duce la îndeplinire prevederile testamentare.

La finalul parastasului oficiat în Catedrala mitropolitană din Sibiu, IPS Mitropolit Laurențiu, președintele Fundației Gojdu, a vorbit despre personalitatea marelui filantrop și despre moștenirea sa lăsată poporului român din Ardeal.

„După trecerea lui Emanuil Gojdu la cele veșnice, Sfântul Ierarh Andrei Șaguna, ocrotitorul nostru, a hotărât ca ziua aceasta să fie serbată în toată Biserica din Ardeal printr-o pomenire specială. De câțiva ani, am încercat și noi să ne amintim de marele Emanuil Gojdu, la propunerea unor iubitori ai acestui mare patriot de a face pomenire în bisericile noastre a celui care, prin Fundația care i-a purtat numele și, prin vestitul testament, a lăsat toată averea sa unei slujiri îndelungate, unui proiect pe care nu l-am mai văzut la nimeni și nu știm dacă vom mai întâlni pe cineva care să gândească cu inima, dar și cu mintea, atât de rațional și matematic stabilind burse pentru tinerii ortodocși din Ardeal. Până în anul 2050 a existat un proiect, o programare, ca bursele să se îndrepte către tineretul nostru. Din păcate, moștenirea sa a fost râvnită și de alții și a rămas unde a rămas, ce a mai rămas la noi s-a mai recuperat,

ceea ce este foarte important, pentru că acest binefăcător a oferit tineretului Bisericii din Ardeal averea sa, punând-o, însă, sub ocrotirea Bisericii și mai ales încredințând și apelând la autoritatea Sfântului Ierarh Andrei Șaguna, primul mitropolit al Transilvaniei. L-a pus să gestioneze continuarea acestei lucrări și banii respectivi să-i folosească pentru educarea neamului, spre ridicarea tinerilor care aveau nevoie de sprijin. Suntem recunoscători acum și am făcut această ceremonie la împlinirea a 150 de ani, dar în același timp legându-ne de ceea ce Biserica noastră, prin Sfântul Sinod a hotărât ca acest an să fie un an comemorativ al tuturor filantropilor, binefăcătorilor noștri. Poate nu ne dăm seama ce valoare are fapta bună, bucuria care se revărsă asupra noastră atunci când am făcut un bine. Este o bucurie specială, o bucurie deosebită, dar atunci când lași în urma ta o tradiție a bucuriei, suntem încredințați că s-a întors acum tot ceea ce a făcut el spre dânsul sus în ceruri și va primi la sfârșitul veacurilor, la Înfricoșătoarea Judecată, cele cuvenite pentru sporirea acestei avuții, pentru că n-a îngropat talantul, ci l-a lăsat să lucreze și după plecarea lui la cele veșnice”, a subliniat ierarhul.

Moștenire lăsată tineretului ortodox

În același cuvânt, ierarhul a vorbit și despre actualul statut al Fundației Gojdu de la Sibiu și despre demersurile făcute pentru a recupera averea lăsată de marele filantrop și a o pune în slujba tinerilor, așa cum prevede testamentul său.

„Sperăm acum, când noi îl comemorăm, când noi ne-am rugat lui Dumnezeu să-i primească darul său, ca, de acolo de sus, să-L roage pe Dumnezeu să putem și noi să continuăm această lucrare. Nu este ușor în momentul în care primele forme legale care trebuiau făcute nu au fost împlinite de cele două părți, română și maghiară. Parlamentul român a aprobat statutul și ceea ce a propus Gojdu, dar cel ungar a mai așteptat. Acum, în Budapesta, un apartament dintr-o clădire din cele cinci clădiri, este folosit de Biserica Ortodoxă din Ungaria, este o capelă acolo. Noi am primit două case la Oradea, un spital

la Cluj care este cum este, este al nostru în proprietate, este în folosința statului și vom vedea mai departe ce va mai fi. Mulți dintre patrioții noștri contemporani care au stat alături de noi și ne-au rugat și au insistat să facem ceva ca această moștenire, care nu este nici a Bisericii Ortodoxe Române, nici a Statului român, sau maghiar, ci a tineretului nostru din Ardeal, să fie lucrativă, să se împlinească. Fundația Gojdu din Sibiu a fost înființată și nerecunoscută în toată valoarea și importanța ei, ca moștenitoare a testamentului lui Gojdu. După insistențele noastre, depunând un exemplar autenticat din testamentul lui Gojdu s-a reușit să se recunoască Mitropolitul Ardealului ca președinte al Fundației Gojdu. Mai departe vor urma alți pași, dar numai cu ajutorul statului român care să sprijine această Fundație în a face o legătură cu statul maghiar, pentru că aceste resurse minimale pe care le avem nu ne ajută să facem nici cel mai simplu apel către forurile internaționale, nici măcar nu putem evalua acum mărimea colosală a acestei moșteniri și cu cât este mai mare cu atât este mai greu de dobândit. Sperăm ca Bunul Dumnezeu să binecuvânteze continuarea acestei lucrări deosebite a celui mai mare filantrop român pentru românii din Ardeal”, a mai spus ierarhul.

După slujba religioasă, reprezentanții Fundației Gojdu au depus o coroană de flori la bustul marelui filantrop așezat în Parcul „ASTRA” din Sibiu.

Anul 2020 este „Anul Bibliei”

Isus a spus: propovăduiți Cuvântul Meu fiecărei limbi, trib și națiune, iar apoi va veni sfârșitul. Datorită noilor tehnologii, ceea ce odată părea o sarcină aproape imposibilă, astăzi se întâmplă cu o viteză incredibil de mare, incluzând și traducerea Bibliei.

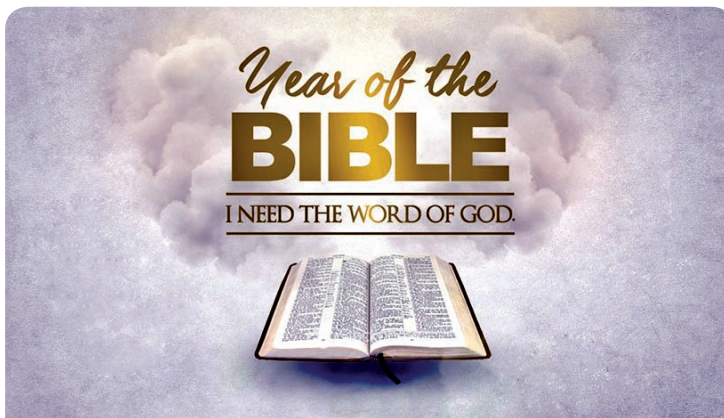
În urmă cu douăzeci sau treizeci de ani, traducătorii Bibliei trebuiau să-și ia rămas bun de la prieteni și familie pentru câțiva ani buni, să trăiască peste mări, acolo unde aveau toate cele trebuincioase pentru a putea face această lucrare. Astăzi, datorită apelor video, mesajelor text și rețelelor de socializare, misionarii pot să lucreze chiar și din casele lor, fiind în contact continuu cu echipele de traducere, care se află la distanțe foarte mari.

Dr. John Chesnut de la „Wycliffe Bible Translators” a declarat pentru CBN News: „Ceea ce lua naștere în ani și ani de muncă – de exemplu, Noul Testament era tradus în douăzeci sau treizeci de ani – acum îl putem avea într-un timp foarte scurt, de ordinul zilelor, ceea ce este incredibil”.

Chesnut spune că tehnologia de astăzi le permite și indigenilor să se implice în muncă, cu mult mai mult decât în trecut.

„Mulți au parte de pregătire, uneori ajungem să ne antrenăm împreună cu ei, pentru a putea folosi tehnologia. Ei fac de fapt această lucrare”, a declarat Chesnut.

„Până și smartphone-urile pot aduce texte și videoclipuri în lo-

curi în care textele imprimate pe hârtie nu pot ajunge, în special în țările în care a citi un text legat de creștinism este o problemă serioasă, dacă sunt prinși de către autorități”, a continuat Chesnut.

Încă există multe popoare care nu au Biblia tradusă în propria lor limbă.

Chesnut spune: „Am putea crede că în anul 2019, care tocmai s-a încheiat, lucrarea s-a apropiat de sfârșit, însă există aproape 7.000 de limbi în întreaga lume,

iar 2.100 dintre ele se estimează că nu au nicio formă de scriere pe care ar putea-o înțelege. Este vorba despre aproximativ 170 de milioane de oameni.”

„Este foarte greu. Grupurile de oameni care nu au fost atinse de Evanghelie din lumea întreagă sunt neatinse dintr-un oarecare motiv. Trăiesc în cele mai periculoase și cele mai dificile zone ale lumii. Cei din alte țări pot fi deportați, dar cei care duc tot greul pe umeri sunt cei care s-au născut și trăiesc în aceste comunități. Noi continuăm să ne implicăm pe deplin, folosindu-ne de tehnologie pentru a vedea cum Dumnezeu va lucra atât în reducerea timpilor traducerii Bibliei, realizând traduceri de calitate, cât și în a scoate Cuvântul lui Dumnezeu în toate aceste formate, astfel încât oamenii să înțeleagă și să interacționeze cu Cuvântul Său.”

Sursa: www.stiricrestine.ro (CBN News)

Conștient de Duhul Sfânt

Petru a fost un ucenic de frunte și totuși s-a lepădat de Domnul de trei ori. După aceasta, Petru a plecat în noapte plângând. El nu și-a pierdut relația cu Isus în acel moment, dar a simțit acut durerea trădării sale și pierderea parteneriatului strâns cu cineva pe care îl iubea profund. Duhul lucra în el pentru a aduce durerea care duce la pocăință și refacere.

Pavel a avertizat: „Nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu!” (Efeseni 4:30). Dacă Duhul este mâhnit, este neliniștit și trist. Deși știm că mântuirea noastră nu s-a pierdut prin păcatul nostru, devenim, de asemenea, conștienți prin durere că există o încordare în relația noastră cu El. Comuniunea cu Dumnezeu este afectată și simțim o goliciune inconfortabilă. Soarele este încă acolo și strălucește, dar nu mai simțim căldura lui. Este ca și cum un nor îl blochează.

O viață asemănătoare cu Hristos este un mister. Trăim viața – este vocea, corpul și mintea noastră – dar nu suntem cu adevărat noi înșine deloc. Hristos trăiește în noi prin Duhul Sfânt. Ioan, același apostol care a scris o epistolă pentru a-i încuraja pe credincioși să nu păcătuiască, a inclus și una dintre cele mai bune promisiuni din Biblie: „Dacă spunem că suntem fără păcat, ne înșelăm pe noi înșine și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept să ne ierte păcatele noastre și să ne curățească de orice nelegiuire.” (1 Ioan 1:8-9)

Un adevăr pe care l-am auzit în urmă cu mulți ani este cheia pentru a fi conștient și a rămâne în legătură cu Duhul Sfânt: „A fi conștienți de lucrarea Duhului Sfânt ne va rezolva 90% din problemele noastre.” Trebuie să disciplinăm mințile noastre pentru a rămâne conștienți de prezența Duhului Sfânt.

Planul lui Hristos era să-l înlocuiască pe „eu” cu „El” prin prezența Duhului. Aceasta este oarecum un fel de „preluare corporativă” – dar are ca și rezultat o viață plină de pace și bucurie.

Autor: Jim Cymbala

„...cine crede în Mine,
nu va înseta niciodată.”

EVANGHELIA
LUI
CRISTOS

21-23 februarie
Biserica Baptistă din
Micherechi

21 februarie ora 18
Emanuel Bujorean
(Hidișelu de sus)

23 februarie ora 9
Andy Schoger
(Peștiș)

22 februarie ora 18
Dan Suci
(Tinăud)

23 februarie ora 17
Hubert Imre
în limba maghiară
(Pecica)

Balul românilor din Micherechi

Primăria localității și Autogvernarea Românească din Micherechi a adresat o invitație la joc și petrecere tuturor sătenilor care iubesc muzica românească la balul românesc organizat pe 1 februarie, la Casa de cultură „Gheorghe Du-lău” din Micherechi.

Balurile românești au fost mereu un prilej bun pentru ca membrii comunității noastre mici, dar puternice și unite, să se întâlnească într-un cadru vesel, plăcut și distractiv pentru a se bucura împreună și a socializa. Din păcate, tradiția balurilor românești, atât de îndrăgită de noi, a fost întreruptă o perioadă de timp în satul nostru, dar prin bunăvoința și implicarea doamnei primar *Margareta Tat*, am reușit să petrecem din nou împreună o seară de neuitat. Folclorul și tradițiile românești nu trebuie să se piardă, indiferent de situație, iar un astfel de eveniment contează foarte mult pentru a fi împreună. Exact asta s-a întâmplat și la acest bal, la care toți participanții și-au petrecut pe cîste, într-o atmosferă elegantă și minunată care determină pe oricare participant să repete experiența. Mi-e drag de micherechenii mei și mă bucur de fiecare dată când suntem cât mai mulți împreună, iar cu această ocazie mulțumesc organizatorilor în numele tuturor celor care și-au petrecut alături de noi pe 1 februarie.

Invitații serii au fost *Alex* de la Orăștie și formația acestuia, care au cântat live muzică populară și de petrecere, iar ringul de dans al locației a fost mai tot timpul plin. Nu a lipsit din scenă dansurile populare de la Micherechi, prezentate de Ansamblul de Păstrare a Tradițiilor „Gheorghe Nistor”, condus de *Vasile Pap jr.*, acompaniament: *Téglás Ferenc, Rácz Zoltán* și *Vasile Pap*.

La eveniment au onorat cu prezența: dr. *Kovács József*, deputat parlamentar, *Szebellédi Zoltán*, vicepreședinte al Consiliului Județan Bichiș, *Florin Vasiloni*, consul general al României la Jula și alți reprezentanți de instituții din localitate și din județ. **Ana Ruja**

„Méhkeréki gyökerű gyógyítók / Medici cu rădăcini în Micherechi”

La Editura NOI din Jula se mai poate cumpăra, în număr limitat, cartea recent apărută despre cei aproape 100 de medici cu rădăcini în satul Micherechi.

Puteți cumpăra la fața locului

● la Editura NOI: **Jula, str. Ch. Dozsa nr. 8.**

● Puteți comanda și prin telefon sau email.

+36/66-463-152

foaia@foaia.hu

Prețul cărții este: 3000 Ft.

Concurs interdisciplinar Lucian Blaga

Informare pentru unitățile de învățământ privind

Proiectul internațional de literatură și arte vizuale „Laudă semințelor, celor de față și-n veci tuturor!”, ediția a-XV-a

Proiectul este un concurs interdisciplinar de lucrări de cercetare, creație literar-artistică și traduceri ale elevilor și cadrelor didactice la următoarele secțiuni:

- A. Eseuri, critică și istorie literară pe tema operei și vieții lui Lucian Blaga (elevi și cadre didactice);
- B. Creație literară – Poezie (elevi și cadre didactice);
- C. Traduceri (în limbile bulgară, engleză, franceză, germană, maghiară, sârbă și ucraineană) ale unor fragmente din opera lui Lucian Blaga (elevi și cadre didactice);
- D. Artă plastică pe teme blagiene (elevi și cadre didactice);
- E. Informare-documentare pentru opera lui Lucian Blaga (numai pentru elevi).

La proiect poate participa orice elev sau cadru didactic care se înscrie în termenul stabilit și respectă regulamentul de organizare și desfășurare al concursului.

Lucrările se trimit în mod obligatoriu în: format electronic și pe suport de hârtie pe adresele Casei Corpului Didactic Alba, precizate mai jos și în regulamentul concursului.

Jurizarea lucrărilor pentru etapa internațională (luna martie-aprilie 2020) la sediul IȘJ Alba și CCD-Alba;

Lucrărilor de la etapa națională, poziționa pe locul I și cele din străinătate (data poștei cel târziu **1 martie 2020**) vor fi jurizate de comisiile de evaluare ale Inspectoratului Școlar Județean Alba;

Lucrările primite din țară și din străinătate trebuie să respecte condițiile din regulamentul concursului (atenție în special la : Art. 3, Art.10, Art. 11, Art. 12. din regulament), termen data poștei 1 martie 2020.

– în format Word, cu anexele necesare, pe adresa de E-mail a concursului: concursul_lucian_bлага@yahoo.com

– și pe suport de hârtie în plic poștal, cu anexele necesare, pe adresa Casei Corpului Didactic Alba, Str. Gabriel Bethlen, Nr. 7, Alba Iulia, 510009, județul Alba.

Lucrările premiate vor fi publicate în revista on-line: “Laudă semințelor, celor de față și-n veci tuturor”, ISSN 2668-0076, ISSN-L 2668-0076; <http://www.ccdab.ro/Editura/Lauda%20Semintelor.html>

Regulamentul privind Concursul se află pe site-ul CCD Alba: <http://www.ccdab.ro/>

la: ACTIUNI IN DERULARE secțiunea PROIECT NAȚIONAL DE LITERATURĂ ȘI ARTE VIZUALE DEDICAT FILOZOFULUI LUCIAN BLAGA – CONCURS “LAUDĂ SEMINȚELOR CELOR DE FAȚĂ ȘI-N VECI TUTUROR”, EDIȚIA a XV-a

<http://www.ccdab.ro/actiuni%20in%20derulare/actiuni%20in%20derulare.html>

sau revistele nr. 1 și nr. 2 la DETALII:

<http://www.ccdab.ro/Editura/Lauda%20Semintelor.html>

Pentru informații suplimentare:

CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA, Str. Gabriel Bethlen, Nr. 7, Alba Iulia, 510009, jud. Alba, România

Telefon: 0258 826147, fax: 0258 833101

E-mail: concursul_lucian_bлага@yahoo.com

Prof. Jude Laurențiu, prof. metodist CCD Alba

jude_laurentiu@yahoo.com

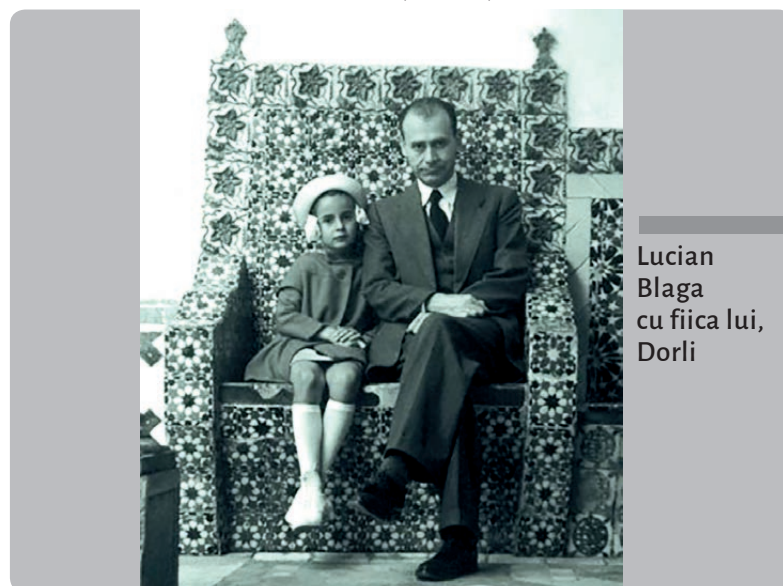
Mobil: 0770981968

Lucian Blaga

Copiii

O Dumnezeu!
Copiii tăi cei mai aleși, copiii
Cu suflet rupt din strălucirea ta:
Ei nu trăiesc în lumea
De tin' creată
Ci-n lumea
Creată de ei înșiși...
Le-o ierți?
Eu știu ceva:
Știu că le-o ierți, știu că te bucuri chiar
De îndrăzneala
Copiilor tăi mari și buni și visători...

Lucian
Blaga
cu fiica lui,
Dorli

Ziua Culturii Române, sărbătorită de elevii școlii românești din Jula

Aportul lui Mihai Eminescu în cuvântul, cultura și istoria neamului românesc este neprețuit, din totdeauna și pentru totdeauna. Într-o lume relativă și într-o societate închistată de multe ori în mediocritate, omagierea lui Mihai Eminescu reprezintă mult mai mult decât simpla reamintire a sa în preajma datei de 15 ianuarie.

170 de ani de la nașterea poetului nepereche și Ziua Culturii Naționale a avut și în acest an o însemnătate aparte și la românii din Ungaria, fiind organizate cu această ocazie mai multe evenimente în școli și nu numai. Școala generală și Liceul românesc „Nicolae Bălcescu” din Jula au avut o serie de activități școlare în care a fost elogiat marele poet la 170 de ani de la nașterea sa. Printre aceste activități se numără atât orele de limba română, dedicate în această perioadă poetului Eminescu, cât și realizarea unui panou de grafică, un concurs cu portretul marelui poet.

Pe 29 ianuarie, elevii școlii generale din Jula, împreună cu dascălii lor, au cinstit așa cum se cuvine, dubla sărbătoare a zilei de 15 ianuarie, printr-un moment literar de muzică și poezie eminesciană, animatori fiind elevii din clasele 5–8, pregătiți de profesoarele: *Beata Condoroș*, *Maria Sucigan* și *Livia Stăvaru*. La eveniment au asistat toți cei peste 400 de elevi ai instituției de învățământ, iar la final doamna director *Maria Gurzău Czeplédi* le-a înmănat participanților cadouri din partea corpului profesoral și i-a premiat pe câștigătorii concursului de grafică și desen.

A.B.

Rezultatele concursului de desen:

Locul I: *Anna Németh*, clasa a 7-a A și *Timea Szél*, clasa a 6-a A

Locul II: *Chiara Nagy*, clasa a 6-a B și *Kata Novák*, clasa a 6-a A

Locul III: *Bianka Szántó*, clasa a 6-a A și *Annamária Ráfi*, clasa a 6-a A

Învățătoarea și corista Lucreția Purdi-Cioca, sărbătorită la 85 de ani

Membrii Corului „Pro Musica” din Jula și rudele apropiate au sărbătorit-o duminică, 26 ianuarie, pe doamna învățătoare *Lucreția Purdi-Cioca*, cu ocazia împlinirii vârstei de 85 de ani. „Teți neni este sufletul și umorul corului nostru”, a pus despre cea mai în vârstă coristă Ștefan Oroian, conducătorul Corului „Pro Musica”, care i-a apreciat dragostea ei față de cântecul coral și față de comunitatea din care provine, precum și pofta de viață care se vede și acum, la 85 de ani, în ochii și privirea ei zâmbărească. Întâlnirea-surpriză a fost ținută în sala cu cupolă a Centrului Cultural Românesc, iar alături de coriști a fost prezentă și doamna *Maria Gurzău Czeglédi*, director al Școlii Generale și Liceului „N. Bălcescu” din Jula, *Eva Bocsor Karancsi*, președinta Autoguvernării Românești din Jud. Bichiș și pr. *Teodor Marc*, preot paroh al Catedralei „Sf. Nicolae” din Jula. Înconjurată de oameni care o iubesc și o apreciază, „Teți neni”, învățătoarea cu origini în Otlaca-Pustă a cântat și a primit felicitările cu ochii înlăcrimați de bucurie, dar cu veșnicul zâmbet pe buze.

Lucreția Purdi s-a născut pe 25 ianuarie 1935, la Otlaca-Pustă, fiind una dintre cele trei fiice ale povestitorului popular Mihai Purdi și a Anei Dobrișan. După clasele elementare făcute în satul natal, în toamna anului 1949 se înscrie în prima clasă a liceului românesc nou

înființat, după care începe studii superioare la Budapesta, pe care le întrerupe pentru a deveni învățătoare la școala din satul său natal, între anii 1954–59. Își definește studiile superioare la Institutul de Învățători de la Sarvaș. În decursul carierei sale, Lucreția Purdi, una dintre primii intelectuali ai satului Otlaca-Pustă, predă la școala românească din Bătania și apoi la căminul de elevi și la școala generală românească din Jula. Este membră fondatoare a Corului „Pro Musica” din Jula și a Asociației Culturale „Mihai Purdi” din Otlaca-Pustă. **E.Ș.**

Curiozități din cărți și ziare de altădată

Năvalnic, iarbă-mare, talpă de papuc...

Năvalnicul (*scolopendrium vulgare*) este o specie de ferigă care, datorită aspectului frunzelor sale, se mai numește și limba cerbului. Este o plantă medicinală, din care se prepară ceai și tinctură. Crește în locuri umede, răcoroase și este verde tot timpul anului. Iarba mare (înula *helenium* – adică *lacrimile Elenei*) este o plantă care crește înalță de peste un metru, cu flori galbene, și e folosită ca plantă medicinală. Ambele plante sunt considerate „de leac” în zonele în care cresc. În tradițiile românilor, năvalnicul și iarba-mare sunt plante cu proprietăți curative, dar sunt considerate și magice, adjuvante în descântece de dragoste, precum și talismane purtate de fete pentru a fi atrăgătoare.

Bucovineanul Oreste Dljanschi ne lasă în gazeta *Albina Carpaților*, apărută la Sibiu în iunie, 1879, un descântec de dragoste în care apar și aceste plante, textul fiind, totodată, și o explicație a unei zicale folosite atunci când se strică armonia între doi îndrăgostiți: „s-a spart hârbul”. Autorul face precizarea, deloc de neglijat, că năvalnicul, împreună cu iarba-mare și talpa de papuc de popă, coroborate cu un descântec rostit de o babă cu puteri vrăjitoarești, poate aduce dragoste împlinită nu doar tinerelor arătoase, ci și fetelor urâte. Deși interesante și, azi, amuzante, decântecele au fost tratate foarte serios în societățile tradiționale românești. Și tare mă tem că aplecarea multora spre obscurantism face ca descântătoarele și vrăjitoarele să fie căutate, în unele medii, și astăzi.

„Românii cred că vrăjitoarea știe multe, și cu tot dreptul. Femeile se tem de dânsa; babele-și fac cruce, când aud de numele ei, numai tinerii amoroși o onorează și-o ascultă, dându-i-și cămașa numai să le facă pe placul lor. La dânsa merg fetele cele urâte și-o roagă să le facă de dragoste. Baba cere cam mult, dar face, ca feciorii să umble orbi zi și noapte după dânsa. Descântecul se face cu năvalnic, cu iarbă mare și cu o talpă de papuc. Năvalnicul îl scoate cu rădăcină cu tot într-o zi de fruct o femeie curată, punând în locul rădăcinii o bucățică de pâine cu sare. Iarba cea mare, adică rădăcina se scoate tot așa, însă numai în ziua de patru-zeci de sânti. Talpa de papuc trebuie să fie luată de la papucii, cu carii a făcut preotul sânta liturgie în ziua ajunului Bobotezei când a sântit apa și-a mers pe la oameni cu crucea. Talpa aceasta se taie de la papuc la două-spre-zece ore în noaptea spre Bobotează; apoi începe a descânta: «Precum se strâng omenii la Bobotează și năvălesc a săruta crucea din mâna preotului, năvălesc și feciorii satului ca s-o petescă pre-cum o chiamă—și să petrecă un traiu dulce, cât va avea aceste bucățele.» După ce descântă baba, îi dă fetei apa în care a spălat aceste lucruri, îi spune să se spele într-o zi de fruct și să arunce în calea feciorilor, dându-i și niște bucățele din aceste lucruri. Aceste bucățele le păzesc fetele mult timp, iar dacă le perd, nu mai petrec cu bărbații așa de bine ca la început, ci tot în sfadă și vuet. Când se întâmplă așa ceva, atunci zice poporul că: „s-a spart hârbul.”

Mihaela Bucin

Gheorghe Petrușan:

Cultură și identitate națională (1)

Gheorghe Petrușan

Ziua Culturii Naționale este sau ar trebui să fie cea mai importantă zi din viața unui popor. Pur și simplu, pentru că identitatea unui om sau popor se manifestă prin limba pe care o vorbește și cultura pe care și-a creat-o de-a lungul istoriei. Pentru a-i sublinia semnificația, ea este legată de un moment fundamental al culturii naționale. La unguri de ziua în care Kölcsey Ferenc, la 22 ianuarie 1823, a terminat marele poem care a devenit

Imnul, mai precis rugăciunea poporului maghiar; la români, de ziua nașterii lui Mihai Eminescu, 15 ianuarie 1850, poetul fiind considerat o întruchipare deplină a spiritualității românești.

Întrebând-o, cu vreo 3 decenii în urmă, pe fosta mea studentă de origine română de ce nu vorbește românește, mi-a dat, zâmbind, un răspuns evaziv și pretențios la care m-am oprit de multe ori în ultimele 4–5 decenii; limba, domnule profesor, nu este singurul criteriu de apartenență la un popor. Răspunsul profesoarei, provenit din Bihorul unguresc, nu era pentru mine o noutate. Prin 1960 am petrecut câteva zile în comuna Jaca (Zsáka), la colegul de facultate Ioan Mândruțau, fiul parohului ortodox Cornel Mândruțau. Părintele, om blând și generos, m-a dus și la crâșma satului, unde localnicii se adunau, mai ales, sâmbătă spre seară și duminică după slujbă. Aici făceau oamenii politică și puneau țara la cale. Apare îndată un tânăr care, auzind că vorbim românește, dorea să se spovedească în fața părintelui, unul din cei mai respectați oameni din sat: „En is román vagyok”, spune băiatul, adică „și eu sunt român”. Părintele Mândruțau nu răspunde, crezând că e o provocare, căci în această parte a lumii și românii erau încă împărțiți în confesiuni și nu etnii. Îi răspund eu:

„Românul vorbește românește, ungurul ungurește.”

Tânărul bihorean se uita debusolat la noi și s-a mai străduit o vreme să ne convingă că e ortodox român și că nu e de vină că nu l-au învățat românește.

Într-adevăr, în Țara Ungurească, ca în toate statele naționale, limba celuilalt nu era importantă. Important era să fii cetățean maghiar bun, loial, iubitor de patrie. După unguri, totalitatea cetățenilor constituie națiunea, una și indivizibilă națiune-stat, indiferent de originea lor etnică, exact ca la francezi și alte popoare occidentale cu o populație multiethnică. Omogenizarea sau echilibrarea păturilor sociale cuprindea așadar toți cetățenii statului și a fost facilitată de o relativă egalitate de drepturi civice și nu etnice. În Ungaria, această concepție de devenire națională a dominat până prin 1848. La această dată, elita politică ungară, în unison cu Curtea veneză, propune naționalităților din Ardeal să-și formuleze revendicările în cadrul unor adunări confesionale. Tendința de a ține românimea în cadrul confesiunilor se explică atât prin lipsa unei clase burgheze care să le susțină interesele, cât și prin ideea depășită deja la 1848 a lui Kossuth, conform căreia libertatea este mai importantă decât naționalitatea. De ce a greșit Kossuth? Fiindcă după trezirea la conștiință națională, fiecare popor avea în vedere propriile sale interese. Nu a fost nici corect, pentru că a zădărnicit interesele alterității naționale, egalitatea în drepturi naționale pe care o pretindea pentru unguri de la Curtea veneză.

Românii dint Transilvania gândeau altfel. Pentru ei naționalitatea era deja mai importantă decât libertatea, căci libertatea pierdută poate fi recucerită, identitatea națională însă nu. Simion Bărnuț spune la 2/14 mai 1848 în catedrala greco-catolică din Blaj: „...libertatea cea adevărată a unei națiuni nu poate fi decât națională”.

Revenind la dialogul cu fosta mea studentă, răspunsul meu a fost că, într-adevăr, limba nu e singura notă de apartenență la un popor sau națiune, dar cea mai importantă, prin care ne deosebim de alte popoare în modul cel mai limpede. Celelalte trăsături de identificare națională, cultura, trecutul istoric sau conștiința de apartenență națională, nu sunt numai valori ale unei comunități naționale, ci bunuri comune relevante pentru orice popor. Fără o limbă comună nu sunt popoare sau națiuni unitare. Dacă cineva își uită limba maternă și nu poate comunica cu ai săi, nu mai are cum să rămână membru activ al acestei comunități.

În 1872, Iosif Vulcan spunea la o conferință ținută la Timișoara următoarele: „...din momentul în care mama și fiica sa, părintele cu fiul său, frate cu frate, soră cu soră, om cu om nu mai vorbesc în limba lor națională și moștenită de la strămoși s-a și săpat mormântul acelei națiuni și soarele viitorului ei a apus pentru totdeauna.”

Excepții au fost și sunt, viața-i mai complicată. Evreii, de exemplu, evrei au rămas și după asimilarea lor lingvistică. Iar după apariția, prin anii 1950, a căsătoriilor mixte, cunoștințele de limbă și apartenența la o naționalitate devin valori tot mai relative.

Problema fundamentală a românilor și nu numai din Imperiul Habsburgic și, după 1867, din Austro-Ungaria era cum să-și păstreze identitatea și cum să-și dezvolte propria cultură, fără de care nu există viață națională, într-un stat care tinde spre o națiune unitară, egală în drepturi civile dar nefragmentată pe criterii etnice.

La românii din Imperiul Habsburgic despre o viață politică și culturală proprie, cu excepția culturii bisericești, nu se poate vorbi numai după Unirea cu Roma a românilor transilvăneni. Asta pentru că ortodoxia nu a fost o confesiune receptivă, se afla în sfera de influență a creștinătății orientale, bizantino-slave, fiind considerată de unguri o credință străină, o comunitate de „schizmatici” tolerați. Aceste împrejurări istorice străine de originea romano-latină a românilor au întrerupt devenirea firească a neamului românesc și au împiedicat reintegrarea lui în structurile culturale ale Occidentului. Poarta revenirii la obârșie a fost deschisă prin Unirea cu Roma, act istoric săvârșit de mitropolii Teofil și Atanasie Anghel între 1697–1701, la insistența iezuiților susținuți de puterea militară și politică a noii stăpâniri austriece. Centrul românilor uniți a devenit Blajul, care, mai târziu, se transformă într-un simbol al renașterii naționale.

Primul mare deșteptător de neam a fost fără îndoială Inochentie Ioan Micu-Klein, care în 1729 este numit episcop unit și primește loc în dieta Ardealului.

În baza prevederilor celei de a doua diplomă leopoldină (1701) lansează episcopul unit, în numele „națiunii române”, lupta pentru egalitate în drepturi cu celelalte națiuni. Ideile istorice, politice și sociale ale episcopului au făcut școală și au stat la temelia lucrărilor istorice și lingvistice ale primilor reprezentanți de seamă ai românilor din Ungaria, care au fost totodată și mari deșteptători de neam: Samuil Micu, Gheorghe Șincai, Petru Maior. Cunoștințele cu privire la formarea limbii și a poporului român constituie baza conștiinței naționale românești. Datorită ideilor lansate de ei se cristalizează ideologia națională la români, care anima activitatea mișcării politice și culturale cunoscută sub denumirea de Școala Adeleană, și au românii din Imperiul Habsburgic deja la 1791 o strategie de ridicare socială și de devenire națională cuprinsă în petiția adresată Curții veneze, *Supplex Libellus Valachorum*. Acești cărturari cu studii înalte făcute la Viena, Roma și în alte orașe mari ale Europei, au început educația poporului în spiritul ideologiei și idealurilor iluministe. Tot cu contribuția cărturarilor uniți au fost publicate în renumita Tipografie din Buda cărți bisericești, lumești, lucrări științifice și literare, dicționare, calendare, manuale etc., în total cca. 200 de volume, care au ajuns la românii de pretutindeni, răspândind importanța științei și a idealurilor naționale și „anticipând” cu mai bine de o jumătate de secol apariția unor lucrări similare în Principatele Române.² Astfel „Școala Ardeleană reprezintă unul din capitolele cele mai importante ale istoriei literare române de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea.”³ Corifeii Școlii Ardelene amintiți mai sus „au fost angajații Tipografiei Universității din Buda în calitate de cenzori și corectori.”⁴ Explicația o găsim în faptul că în prima parte a secolului al XIX-lea „Buda era centrul cultural al românilor din Transilvania, unde și-au publicat lucrările nu numai autori români ardeleni ci și scriitori de dincolo de Carpați.”⁵ Un semnal al lumii moderne era și primul periodic român cu titlul „Biblioteca Românească”, redactat de Zaharia Carcalechi, tot la Tipografia din Buda, în 1821.

(Va urma)

Note

1. Ch. Petrușan, Iosif Vulcan și revista Familia, Szeged, 1992. p. 15.	3. Ibidem.
2. Domokos Sámuel, Tipografia din Buda, Edit. NOI, Giula, Gyula, 1994, p. 5.	4. Ibidem.
	5. Ibidem.

„O zi în care n-ai râs e o zi pierdută”

„Râsul are diverse stadii. În fond, dacă ne gândim bine, în viață nimeni nu vrea să râdă de el. Toată lumea vrea să râdă, fie de ceva, fie de cineva. Se întâmplă drame mari, uneori, dar din cauza unei situații care trage spre râs, tu râzi.

Comedia e un joc al spiritului. Există zâmbetul, există râsul mai pe-nfundate, există hohotul, dar mai presus de orice, în comedie contează satisfacția estetică în fața momentului artă. Râsul este clipa de paroxism a stării spirituale. De data asta cred că trebuie să tratăm comedia ca pe un lucru foarte serios. Cu cât conflictul este mai puternic, cu cât frământările sunt mai mari, mai adevărate, cu cât râsul este mai la obiect.

Comedia e salvarea. O zi în care n-ai râs e o zi pierdută. Omul are nevoie de râs, la nivelul celulei. Buna dispoziție, se știe, dizolvă adrenalina pe care o provoacă durerea, supărarea, enervarea. Comedia e natura. Iar a face comedie e ca și cum ai invita omul pe Valea Prahovei sau la mare. Realizează ceva acest lucru?

Comedia e salvarea. Mi se pare un medicament extraordinar pentru că omenirea e bolnavă. Și câte situații de comedie adevărată există în viață! Suntem clovni într-un mare circ. Uitați-vă nițel în viață.

Dem Rădulescu

(21 septembrie 1931 – 17 septembrie 2000)

Integramă

CONDIȚII

Tătăni Profunzime	Conduș de un duce Cămăși (bot.)	Vacuitate Obicei	A oferi ceva Soldat din tabără	Mersul la locuri sfinte Măruntit	
Limpede (fem.) Pervaz de ușă				Vasul din colț! Nu mai mult	
			Boabe Ridat		
Vechea poveste Pod plutitor		Nici cal, nici măgar Discipol			
		Spălați Motani (reg.)			
Mărginit Întrebare					Bubuitură
	Urbe Furaje pentru animale			Lată în spate! Dres	
	Tară Sprijin		Dat pe buze Eșuați		
			Trage la sahie Cântec de pasărele		Jalon
Tară africană Dans		Arbust spinos Cutii de lemn			
Frivolitate Dumneata		Rareori Ciolan			La stop!
Spongiozitate Cheltuitor					

Dezlegarea acestei integrame o găsiți în numărul următor!

Glume

Un predicator, ca să-și motiveze enoriașii:

- Câți vor să meargă în cer?
- Eu! eu! eu!... răspund toți, numai o doamnă tace.
- Câți vor să meargă în cer?
- Eu! eu! eu!... dar doamna tace din nou.
- Soră, dumneavoastră nu vreți să mergeți în cer?
- Ba da, dar cu altă cursă, fiindcă asta mi se pare foarte ocupată.

Un oaspete la masa unui oltean.

Olteanul:

- Mai ia o bucată de carne.
- Mulțumesc, am mâncat deja două bucăți.
- De fapt, patru, dar tu mănâncă, cine stă să le numere...

Discuție între doi scoțieni fumători.

- Ai o țigară în plus?
- Nu. Dar tu?
- Nici eu...
- Ei, atunci... să ne fumăm fiecare țigara proprie.

Ea:

- Nu uita să iei azi copiii de la școală.

El:

- E sâmbătă. Sunt amândoi afară, la joacă.

Ea:

- E MIERCURI! ȘI AVEM TREI COPII...

În autobuz, o bunicuță privește cu mirare o domniță care are un tatuaj cu hieroglifice pe gât.

- Babeto, la ce te tot holbezi?
- Mă uit la ce scrie pe tatuajul ăla al tău, mamaie.
- Și ce? Pe vremea ta, nu existau tatuaje?
- Cuconiță, și pe vremea mea erau de toate, dar... Eu am predat limba chineză și acum încerc să înțeleg de ce pe gâtul tău scrie „A nu se recongela după decongelare”.

Dezlegarea integramei din numărul anterior

Bagaje: G; L; ORGAN; ARCA; ZNEUR; OCNA; IF; AV; I; C; OBRAZNICE; DAR; SAHI; X; NEG; RI; PT; CE; IP; BUR; U; FRENADZ; MURARE; AZI; NI; MARTIE; FIECINE; CR; CRUSTACEE.

RECOMANDĂRILE
NOASTRE– lectură, teatru,
film, internet

Lectură

Mircea Cărtărescu
Nostalgia

„N-am mai scris niciodată povestiri asemenea celor din *Nostalgia*, căci ele nu pot fi pastişate, continuate sau dezvoltate. După *Arhitectul* m-am oprit pentru că nu mai era nimic de spus. Nici n-am mai citit din această carte, am rămas doar cu voga, dar magica ei amintire. Mi-au rămas jocul fetițelor din *REM*, stiloul ambiguu din *Mendebilul*, muzeul Antipa din *Gemenii*, micul râs de gnom al revolverului din *Ruletistul*. Dar pentru mine n-a existat cu adevărat niciodată decât o singură carte a mea: cea la care tocmai scriu.” (Mircea CĂRTĂRESCU)

„O carte stranie, strălucire bruscă pe firmamentul palid al literaturilor europene.” (*Le Monde*)

„Cărtărescu este un Proust psihedelic, un degustător literar al Apocalipsei care, în același timp, se lasă în voia aromelor delicate ale după-amiezilor din copilărie.” (*Frankfurter Allgemeine Zeitung*)

„*Nostalgia* lui Mircea Cărtărescu este fascinantă, pătimasă și neașteptată – așa cum poate fi numai literatura adevărată.” (*Los Angeles Times*)

„Creator al unui univers suspendat între vis și realitate, Cărtărescu este o revelație.” (*El País*)

„Așa ar scrie George Lucas dacă ar fi poet. Prin imaginația sa prolifică și amețitoare, Mircea Cărtărescu se dovedește, în pofida avangardismului crepuscular, mai modern decât aproape toată literatura europeană tradusă acum.” (*New York Sun*)

În curs de apariție la Editura Humanitas.

O VOCE ROMÂNEASCĂ

– viața și tradițiile românilor
din Ungaria

10 FEBRUARIE (Szabó Zsolt)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Sport 16.25: File de calendar 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: De dor și drag – emisiune de muzică populară realizată de Zoe Fuicu (Radio Timișoara) 17.55: Încheiere

11 FEBRUARIE (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Sport 16.25: File de calendar 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Leacuri și credințe / Gabriela Rusu Păsărin 17.30: Femei celebre – Marieta Gavra 17.45: Legende de Banatul 17.55: Încheiere

12 FEBRUARIE (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Sport 16.25: File de calendar 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri 17.20: Clubul suporterilor 17.55: Încheiere

13 FEBRUARIE (Szabó Zsolt)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Sport 16.25: File de calendar 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Nota săptămânii semnată de Edda Illyés 17.20: Revista presei 17.30: Reportaje, interviuri 17.55: Încheiere

14 FEBRUARIE (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Sport 16.25: File de calendar 16.30: Reportaje, interviuri 16.50: Programe culturale pe zona de vest a României / Agneta Nica 17.00: Știri, date meteo 17.15: EU aleg România – Istoria românilor în 100 de momente esențiale 17.25: Galeria interpreților de muzică populară / Radio România 17.55: Încheiere

15 FEBRUARIE (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: File de calendar popular 16.30: Reportaje, interviuri 17.30: De dor și drag – emisiune de folclor realizată de Daniela Băcilă / Radio Timișoara 17.55: Încheiere

16 FEBRUARIE (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: „În lumea credinței” – emisiune religioasă ecumenică 17.00: File de calendar 17.10: Retrospectiva săptămânii (spicuri din interviurile și reportajele difuzate pe parcursul săptămânii) 17.55: Încheiere

O VOCE ROMÂNEASCĂ –
EMISIUNE RADIOFONICĂ
ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Zilnic între orele 16.00–18.00 pe undele medii cu frecvențele de 873 kHz și 1188 kHz. Pe internet la adresa: <http://www.mediaklikk.hu> (în direct la „Élő műsor/Nemzetiségi rádió”) sau în arhivă la adresa <http://www.mediaklikk.hu/musor/roman>

Contact:

MTVA Studioul din Seghedin
6722, Blv. Kossuth Lajos nr. 29.
Tel.: +36-62/549-201; +36-62/333-766
e-mail: roman@radio.hu

Abonați-vă la
e-FOAIA
la prețul
de anul trecut!

„E-Foaia” este varianta electronică a „Foi” tipărite. Cititorii „E-Foi” vor avea avantajul că vor putea citi paginile revistei în color și cu o zi mai devreme decât ceilalți abonați. „E-Foaia” cuprinde și acele articole și fotografii, care în ediția online nu apar. „E-Foaia” este realizată în format PDF și poate fi citită cu programul gratuit Adobe Reader, cu ajutorul căruia puteți să căutați expresii sau conținuturi, dar puteți și printa toată revista.

Abonamente la „E-Foaia”:

3 luni – 1200 ft

6 luni – 2000 ft

12 luni – 3500 ft

CUVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

dexonline

Dicționare ale limbii române

OBIECTIVISM s.
n. 1. Doctrină susținând capacitatea
intelectului uman
de a ajunge la o
cunoaștere sigură,
controlabilă în opoziție cu scepticismul și relativismul. 2. (leșit din uz) Obiectivitate (2). – **Obiectiv** + suf. -ism. Cf. germ. Objektivismus, rus. ob'ektivizm.

UMOR

ecranul
nostru

miercuri, 12 februarie, Duna TV, ora 7.15

miercuri, 12 februarie, Duna World, ora 13.50

În cea de a doua emisiune în limba română din luna februarie vă relatăm despre ultima ședință a Autogovernării pe Țară a Românilor din Ungaria, la care s-au luat decizii importante. Iar pentru puțină relaxare veți putea vedea și o scurtă scenetă din spectacolul MaRo a unei trupe de teatru din Târgu-Mureș. Spectacolul ne prezintă conviețuirea maghiaro-română cu mult, foarte mult umor.

Realizator: Ștefan Crâsta

ADRESE UTILE

REPREZENTANȚE

Uniunea Culturală a Românilor
din Ungaria (UCRU)

5700 Jula, str. Gh. Doja nr. 8

Tel./fax: (+36-66) 463-079

Președinte: Marius Maghiaru

E-mail: uniuneaculturala@gmail.comWebsite: www.romanul.hu

Autogovernarea pe Țară
a Românilor din Ungaria (AȚRU)

5700 Jula, str. Eminescu nr. 1

Tel./fax: (+36-66) 463-951

Președinte: Gheorghe Cozma

E-mail: atru@globonet.huWeb: www.atruroman.hu

MISIUNI DIPLOMATICE

Ambasada României

1146 Budapesta, str. Thököly nr. 72

Tel.: (+36-1) 384-8394

Telefon mobil de permanență:

(+36 30) 535 69 12

Vă rugăm să folosiți acest număr de telefon pentru a comunica situații deosebite (ex: accidente, decese, răni, dispariții de persoane), care reclamă urgență - la acest număr de telefon nu se fac programări și nu se furnizează informații consulare.

Ambasador: Marius Lazurcă

Website: <http://budapesta.mae.ro/>E-mail: budapesta@mae.ro

Consulatul General al României

6720 Seghedin, str. Kelemen nr. 5

Tel./fax: (+36-62) 424-431,

(+36-62) 424-429

Telefon mobil de permanență:

(+36 30) 6777 980

Consul general: Daniel Banu

Website: <http://szeged.mae.ro>E-mail: szeged@mae.ro

Consulatul General al României

5700 Jula, str. Munkácsy nr. 12

Tel.: (+36-66) 465-130

Fax: (+36-66) 465-142

Telefon mobil de permanență:

(+36-30) 635-7181

Consul general:

Florin Trandafir Vasiloni

Website: <http://gyula.mae.ro/>E-mail: gyula@mae.ro

INSTITUȚII CULTURALE

Institutul Cultural al României
la Budapesta

1146 Budapesta, str. Izsó nr. 5

Tel.: (+36-1) 383-2693

Director: Simona Tănăsescu

E-mail: romankulturalis.intezet@upcmail.huWeb: www.icr.ro/budapesta

Institutul Cultural al României
la Budapesta – filiala Seghedin

6720 Seghedin, piața Dugonics nr. 2.

E-mail: szeged@icr.ro

Institutul de Cercetări
al Românilor din Ungaria

5700 Jula, str. Gh. Doja nr. 8

Tel./fax: (+36-66) 463-079

Director: dr. Maria Berényi

E-mail: romanintezet@gmail.comWeb: www.romanintezet.hu

Centrul de Documentare
și Informare al AȚRU

5700 Jula, str. Sáros nr. 17

Director: Mariana Negreu Vetró

E-mail: info@dokkozpontgyula.hu

„Ianuarie românesc la Julia”, eveniment aniversar dedicat Unirii Principatelor Române și Zilei Culturii Române

Sub genericul „Ianuarie românesc la Julia” a avut loc pe 29 ianuarie, la sediul Uniunii Culturale a Românilor din Ungaria, un eveniment cultural artistic dedicat Unirii Principatelor, Zilei Culturii Române și aniversării a 69 de ani de la apariția revistei „Foaia românească”. Organizatorii și gazdele întâlnirii, care a reunit români din Ungaria de la Julia, Micherechi, Aletea și din România de la Arad, Oradea și Chișineu-Criș, au fost **Florin Vasiloni**, consul general al României la Julia și **Marius Maghiaru**, președinte UCRU. Manifestarea culturală s-a organizat anul acesta în colaborare cu săptămânalul „Foaia românească”, Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad și școlile generale bilingve din Julia și Micherechi.

Lucefărul poeziei românești a fost elogiat printr-un montaj literar-artistic de poezii și cântece, în interpretarea directoarei **Ana Ruja** și a elevilor de la Școala Generală Românească din Micherechi, îndrumați de către profesoara **Mihela Baicu**, urmați apoi de un program al elevilor de la Școala Generală „Nicolae Bălcescu” din Julia, sub coordonarea profesoarelor **Beata Condoroș**, **Maria Sucigan** și **Livia Stăvaru**.

Serata s-a încheiat cu un recital muzical susținut de tânărul **Alexandru Ticula**, de la Colegiul Național de Artă „Ion Vidu” din Timișoara, care a încununat manifestarea culturală.

La eveniment au participat zeci de reprezentanți și conducători ai comunității românești din Ungaria, și oaspeți de seamă din România, între care s-au numărat **PS Siluan**, Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria, **Daniel Banu**, consulul general al României la Seghedin, **Gheorghe Cozma**, președintele AȚRU, **Vasile Sucigan**, președintele Autogovernării Românești din Julia, **Maria Gurzău Czegledi**, directorul Liceului „Nicolae Bălcescu” din Julia, **Bogdan Geană**, reprezentantul ICR Budapesta, filiala Seghedin, **Ligia Mirișan**, directorul Bibliotecii Județene „Gheorghe Șincai” din Oradea, **Viorica Cherteș**, președinta Asociației Femeilor Ortodoxe Române din Oradea, **Amelia Palcu**, directorul Liceului „Mihai Veliciu” din Chișineu-Criș, **Margareta Tat**, primarul comunei Micherechi, **Gheorghe Sălăjan**, primarul comunei Aletea și alți reprezentanți ai instituțiilor de învățământ și de presă.

Serata s-a încheiat cu o recepție oferită de către Consatul General al României la Julia, unde participanții de aici și de dincolo de graniță au continuat discuțiile într-o atmosferă de prietenie.

A.B.

**FOAIA
românească**

7 februarie
2020

www.foaia.hu

Săptămânal al românilor din Ungaria. Editat de Editura de presă și cărți „NOI”. Director, redactor-șef: **Eva Șimon**. Redactor, reporter: **Anca Liana Becan**. Tehnoredactor: **Ioan Nyisztor**. Editura și redacția: 5700 Julia, str. Gh. Doja nr. 8., CP 95. Telefon: (66) 463-152, 361-789, E-mail: foaia@foaia.hu, Editor responsabil: Uniunea Culturală a Românilor din Ungaria, 5700 Julia, str. Gh. Doja nr. 8. Internet: www.romanul.hu, uniunea@romanul.hu. Tiparul: Schneider Nyomda Kft, 5700 Julia, str. Károly R. nr. 7. Index: 25291. ISSN 1418-8341. Abonamente în județele Bács-Kiskun, Bichiș și Ciongrad se efectuează la oficiile poștale, iar în celelalte județe la adresa redacției atât personal, cât și prin cec poștal. **Abonamentele pe anul 2019: 3 luni 1560 forinți; 6 luni 3120 forinți; 1 an 6240 forinți.** Publicația apare cu sprijin de la Cancelaria Primului Ministru (Budapesta, Ungaria), acordat prin Autogovernarea pe Țară a Românilor din Ungaria, și de la Ministerul pentru Românii de Pretutindeni (București, România).